

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Mokrzycka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa E. Ś.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 11.300 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda E. Ś. kwotę 11.100 (jedenaście tysięcy sto) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 września 2017 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda E. Ś. kwotę 4.182 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Powód E. Ś. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. o zapłatę kwoty 11.300 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15.02.2017r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podał, że w dniu 11.05.2016r. zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia OC i AC samochodu osobowego marki S. (...) rok prod. 2012, nr rej. (...) na okres do 11.05.2017r., z dodatkowym zakresem ubezpieczenia o opcję stałej wartości pojazdu. Od przyjętej w umowie wartości pojazdu 57.000 zł powód zapłacił wymagane składki. Powód podał, że w okresie ubezpieczenia w w.w. pojeździe, w wyniku kolizji drogowej, doszło do powstania szkody całkowitej. Na poczet należnego odszkodowania powód otrzymał od pozwanej kwotę 45.700 zł. Pozwana odmówiła mu wypłacenia dalszej kwoty 11.300 zł (57.000 – 45.700), wskazując, że wartość pojazdu, przyjęta w umowie, została przeszacowana. Powód podniósł, że na etapie postępowania likwidacyjnego nie jest możliwe kwestionowanie wartości pojazdu, ustalonej na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że stała wartość pojazdu nie oznacza, że powodowi należy się odszkodowanie w wysokości sumy ubezpieczenia (57.300 zł), lecz wyłącznie to, że przez cały okres ubezpieczenia wartość pojazdu nie będzie pomniejszana. Zgodnie z OWU, w przypadku ustalenia, że zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości. Pozwana sprzeciwiła się nadto żądaniu w przedmiocie zasądzenia odsetek ustawowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa ubezpieczeń komunikacyjnych, dotycząca pojazdu marki S. o nr rej. (...), zawarta na okres od 11 maja 2016r. do 10 maja 2017r., w tym umowa aurocasco, do której zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24 grudnia 2013r. (dalej: OWU). Zgodnie z umową, pojazd powoda został ubezpieczony w zakresie autocasco do sumy ubezpieczenia, wynoszącej 57.000 zł z uwzględnieniem opcji stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia.

Dowód: polisa nr (...) (k-7-9), ogólne warunki ubezpieczenia (k-30-42).

(...) Bank S.A. dokonał cesji zwrotnej praw z umowy ubezpieczenia pojazdu marki S. nr rej. (...) na rzecz powoda. W dniu 17.03.2017r. powód zawarł z w.w. Bankiem zwrotną umowę przeniesienia własności przedmiotowego samochodu.

Dowód: pismo (...) Banku SA (k-70), umowa przeniesienia własności (k-71).

Bezspornym było, że w dniu 14.02.2017r. doszło do uszkodzenia pojazdu powoda – powstania tzw. szkody całkowitej oraz, że wrak samochodu miał wartość 200 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem było w niniejszej sprawie, że powód zawarł ze stroną pozwana umowę ubezpieczenia AC, zgodnie z którą, za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej, umowa została zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, przy czym umowa przewidywała wprost, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 20 ust. 1 (§ 9 ust. 1 pkt 1b) OWU). W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że w wyniku wypadku z dnia 14.02.2017r., doszło do powstania szkody całkowitej w pojeździe powoda marki S. o nr rej. (...) (którego dotyczy w.w. umowa). Podstawa do zastosowania wyjątku od zasady stałej wartości pojazdu nie dotyczy zaś ustalania wysokości odszkodowania. Przepis § 9 ust. 1 pkt 1b) OWU odwołuje się wyłącznie do ustępu 1 § 20 OWU, a więc wyłącznie w celu ustalania, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej. W niniejszej sprawie nie istniał spór co do tego, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, a co do wysokości przyznanego powodowi odszkodowania. A skoro powód zawarł umowę ubezpieczenia z opcją stałej wartości pojazdu przez cały okres ubezpieczenia i miała miejsce szkoda całkowita, to należne mu odszkodowania powinno być ustalone w kwocie, odpowiadającej (stałej) wartości pojazdu w dniu zawarcia umowy, pomniejszonej o wartość pozostałości. Przepisy OWU w żadnym miejscu nie przewidują bowiem wyłączenia stosowania stałej wartości pojazdu w razie ustalania wysokości odszkodowania przy zaistnieniu szkody całkowitej.

Zgodnie z zawartą umową, stałej wartości pojazdu nie stosuje się wyłącznie w celu (a nie: w razie) ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 20 ust. 1, a co do faktu wystąpienia szkody całkowitej nie było sporu. Natomiast brak jest podstaw do stosowania tego wyjątku również do ustalania wysokości odszkodowania. Wprawdzie przepis § 20 ust. 4 OWU stanowi, że w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania, pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości - to jednak ten sam przepis nakazuje uwzględniać w każdym przypadku warunki zawartej umowy AC, a w niniejszej sprawie strony zawarły umowę z opcją stałej wartości pojazdu przez cały okres ubezpieczenia, co wiązało się z opłaceniem wyższej składki ubezpieczeniowej przez powoda, z drugiej zaś strony powinno mieć przełożenie w wysokości odszkodowania. Dlatego w niniejszej sprawie sposób ustalania odszkodowania, przewidziany w ustępie 4 § 20 OWU, ulegnie modyfikacji. Odszkodowanie – przy uwzględnieniu warunków umowy – stanowić powinno równowartość pojazdu w dniu zawarcia umowy (57.000 zł) pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości (tj. 200 zł). Mając na uwadze, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi, tytułem odszkodowania, kwotę 45.700 zł, zasądzone różnicę, tj. kwotę 11.100 zł (57.000 – 200 – 45.700) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 września 2017r., mając na uwadze, że wezwanie do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu nastąpiło dopiero w pozwie, doręczonym stronie pozwanej w dniu 30.08.2017r. (art. 455 kc). W dniu 5.09.2017r., tj. w dniu sporządzenia odpowiedzi na pozew,

należało przyjąć, że pozwana była już w opóźnieniu z zapłatą tego świadczenia (art. 817 kc i art. 481 § 1 i 2 kc). Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów i art. 805 § 1 i 2 pkt 1 kc, orzeczono, jak w pkt I i II wyroku.

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc, przyjmując, że powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania. W skład kosztów procesu, które pozwana powinna zwrócić, jako przegrywająca sprawę, wchodzi: opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem, opłata skarbową od pełnomocnictwa (565 + 3600 + 17).